

Khimaira

A száz kígyófejjel rendelkező szörnyeteg, Tüphón és a nimfaarcú, kígyótestű Ekhidna gyermeke volt. Oroszlán testéből nő ki egy kecske feje, mely képes volt lángot okádni. Fényes pikkelyekkel borított farkán két szem és egy sziszegő nyelv helyezkedett el egy mérget lövellő száj mellett. A leghíresebb történet vele kapcsolatban Bellerophóné, aki a szárnyas ló, Pégaszosz hátán szállt szembe vele. Bellerophón egy lándzsát dobott le a torkán, mielőtt az ki tudta volna löni rá tűzgolyóját. A szörnyeteg gyomrában a tűz megolvasztotta a h lándzsát, így a torka feltelt olvadt fémmel, aminek következtében megfulladt.

Minotaurusz

Emberteste volt, bika fejjel és farokkal. Minósz felesége, Pasziphaéra és egy fehér bika gyermeke volt. Minosz az emberek szeme elől abba a labirintusba rejtette, amelyet Daidalosz épített Kréta szigetén. Minden évben 7 fiatal lányt és fiút kellett beküldeni hozzá, velük táplálkozott. Thészeusz önként jelentkezett az egyik fiú helyett, hogy megölje a szörnyet. Minósz lánya, Ariadné szerelmes lett Thészeuszba, ezért egy bűvös kardot adott neki, hogy le tudja győzni a Minótaurosz, valamint egy gombolyag fonalat, aminek segítségével kijuthatott a labirintusból.

Medúza

Phorküsz és Kétó három leánya, Eurialé (neve messze üvöltőt jelent); Sztheinó (erőteljes); és Medusza (uralkodó) eredetileg gyönyörű leányok voltak, de megsértették Pallasz Athénét, ezért az istennő haragjában rúttá változtatta őket. Hajuk helyén kígyók tekeregtek, nyelvüket is úgy nyújtogatták, mint a kígyók, aranszárnyuk, éles foguk volt, áthatolhatatlan pikkely fedte testüket, disznóagyaruk volt és kezük rézből volt. A visszataszító lények közül egyedül Medusza volt halandó, akit Perszeusz ölt meg.

Szatír

A történelemben a szatírok görög mitológiai alakok, a fák és a hegyek istenei, Hermész fiai. A szatírok ló vagy kecskefarkú, disznófülű, a nimfákat bujaságukkal egyre zaklató könnyelmű, vidám erdei félistenségek. Törzsük, a karjuk és az arcuk emberformájú, de roppant szőrös volt. A homlokukon apró szarvak voltak, füleik hegyesek, orruk kampós. A földművesek tisztelték őket, ezért bárányt áldoztak nekik, és nekik ajánlották az első termést is.

Küklopsz

A legendák szerint két generációjuk élt a földön. Az első küklopszok Gaia és Uranosz gyermekei voltak. Csúf óriások voltak mindannyian homlokuk közepén egyetlen kerek szemmel. A három küklopsz az olümposzi istenek találékony, és mesterségükhöz kiválóan értő kovácsai voltak. Amikor megszülettek, apjuk, Uranosz a Tartaroszba vetette őket, mert csúfságukat nem bírta elviselni. Zeusz kiszabadította a küklopszokat, és segítségüket kérte a titánok ellen. Ők készítették el Zeusz számára a villámokat, az ő műhelyükben kovácsolták meg Poszeidón háromágú szigonyát és Hadész sötét sisakját is. Segítségükkel Zeusz és serege legyőzte a titánokat. Miután a harcok véget értek, Zeusz megengedte a három küklopsznak, hogy az Olümposzon maradjanak. Így váltak Héphasztosz műhelyében segédekké. A legenda úgy tartja, hogy a küklopszok építették fel Mükéné hatalmas erődfalait is. Történt egyszer, hogy Zeusz villámával agyonsújtotta Aszklépioszt, Apollón isten fiát, mert az életre keltett egy halandót. Apollón bosszúból megölte a villámok feltalálóját, a három küklopszot. Az istenek Szicília szigetén helyezték őket örök nyugalomra, föléjük emelve az Etnát, amely még ma is füstölög a kovácsok emlékére.

